

På begge de nævnte indkomstrin er skattetrækket ifølge bekendtgørelsen det samme, hvad enten skatteyderen har ret til et eller to personfradrag. Det almindelige skattetræk på basis af skattekontets oplysninger er derimod større, når skatteyderen får ét personfradrag, end når han får to personfradrag. Skattetrækket ifølge bekendtgørelsen er på begge indkomstrin lidt lavere end det almindelige skattetræk ved enkelt personfradrag og lidt højere end det almindelige skattetræk for skatteyderen med dobbelt personfradrag.

Spørgsmål 13:

Har ministeren tilendebragt sine overvejelser i anledning af det af Palle Simonsen den 9. december 1970 stillede spørgsmål vedrørende beskatningen af efterløn og lignende ved dødsfald (Folketingstidende sp. 2080 f)? Der henvises endvidere til bilag 8 og 9 til den 11. december 1970 afgivne betænkning over forslag til lov om ændring af kildeskatteloven samt til artiklen „De flåede enker“ s. 7 f. i Skattepolitisk Oversigt nr. 1/1971.

Svar:

Hvor en efterlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo, bliver den efterlevende for dødsåret beskattet af sin egen og afdødes indkomst under ét. Der gives to personfradrag, og hustrufradrag indrømmes med 2.000 kr. uanset størrelsen af hustruens indkomst. Begrundelsen for, at der ikke sker særskilt beskatning af den eventuelle hustruindtægt for dødsåret, er, at tekniske forhold ville gøre en sådan fremgangsmåde meget vanskelig.

Når der som anført sker sambeskatning for dødsåret, kan det ikke undgås, at skatten for den efterlevende ægtefælle i en del tilfælde bliver noget højere, end hvis dødsfaldet ikke var indtruffet, således at hustruens indkomst var blevet særskilt beskattet.

Der vil i næste folketingssamling blive stillet forslag om en ændring af reglerne i kildeskatteloven, hvorved de nævnte ulemper søges afhjulpet. Derimod findes det for vidtgående at fritage efterløn, tantieme o. lign. fra den afdødes arbejdsgiver helt for beskatning. En sådan ordning ville desuden ikke hjælpe i de tilfælde, hvor der

ikke foreligger efterløn, tantieme o. lign., men hvor de gældende regler som nævnt alligevel kan føre til en merbeskatning af den efterlevende ægtefælle. En fritagelse for beskatning af efterløn, tantieme o. lign. ville i øvrigt næppe heller føles rimelig f. eks. for en enke, der måtte tage arbejde eller forøget arbejde efter mandens død og ikke kunne fritages for beskatning af indtægten herved.

Spørgsmål 14:

Er cirkulæret af 9. december 1970 vedrørende skattetræk i understøttelse til værnepligtiges hustruer udtryk for den endelige ordning af dette spørgsmål?

Svar:

I betænkningen af 11. december 1970 over forslag til lov om ændring af kildeskatteloven anføres bl. a., at finansministeren har oplyst over for udvalget, at han finder, at problemet om en jævnere beskatning af gifte soldater i det år, hvor de hjemsendes, mest hensigtsmæssigt løses ved, at understøttelsen til hustruen anses for A-indkomst. Videre oplyses, at det er hensigten at fastsætte dette i den påtænkte bekendtgørelse. Det vil betyde, at der trækkes A-skat både i understøttelsen og i arbejdsindtægten efter hjemsendelsen. Fradragene for hele året vil i overensstemmelse med de sædvanlige regler blive nedsat med et beløb svarende til soldaterlønnen, idet den er B-indkomst. Resultatet bliver en højere beskatning under indkaldelsen og en tilsvarende lavere beskatning efter hjemsendelsen.

Den 23. december 1970 har finansministeriet udsendt en bekendtgørelse med følgende indhold:

„I henhold til § 43, stk. 2, i kildeskatteloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 351 af 20. juli 1970, bestemmes følgende:

§ 1. Til A-indkomst henregnes understøttelser og andre lignende ydelser af skattepligtig art, der af offentlige myndigheder eller institutioner udredes i henhold til bestemmelserne i lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 539 af 10. november 1969, lov nr. 170 af 29. april 1960 om revalidering samt lov om mødrehjælpsinstitutioner, jfr. lovbekendtgørelse nr. 227 af 24. august 1956.